

[Aksel Møller.]

287 ved sin Forelæggelse af dette Lovforslag — jeg beder om Tilladelse til at citere —:

„Der er i Dag en betydelig Velstand hos visse Lag af Befolkningen, og disse Kredse har ikke til nu lidt større personlige Afsavn som Følge af vor vanskelige økonomiske Situation. Det vilde være rimeligt at forlange, at ogsaa denne Del af Befolkningen viser Samfundssind og er med til at tage en Indskrænkning i Lefefoden for at bidrage til at hjælpe Landets Økonomi paa Fode.“

Det var den Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister vilde forsvare dette Lovforslag om 76 Mill. Kr. i direkte Skatter at betale senest 3. Marts næste Aar. Men naar man ser lidt nærmere paa Forslaget og paa denne Udtalelse, saa naar man til det Resultat, at altsaa hos Folk med 7 000 Kr. i Indtægt og 2 Børn, der skulde man være i Stue med Mennesker, som ikke har lidt større personlige Afsavn som Følge af vor nuværende vanskelige Situation, og at det derfor vilde være rimeligt ogsaa at forlange, at saadanne Mennesker skulde vise Samfundssind og være med til at tage en Indskrænkning i Lefefoden for at bidrage til at hjælpe Landets Økonomi paa Fode. Ja, men den højtærede Minister tænker, at selvfølgelig kan han godt se, at en Familieforsørger med 7 000 Kr. kan han ikke skyde paa med den Slags Ord, som han har skudd med paa en stor Del af Befolkningen, nemlig dem, der er udsøgt til at svare disse Skatter til den højtærede Minister, og derunder er jo ogsaa dem med de 7 000 og dem, der er lidt højere oppe.

Jeg er bange for, at der alligevel i det, den højtærede Minister sagde, er udtrykt en manglende Forstaaelse af, hvad Mellemstanden betyder i denne Situation og over for dette Skatteforslag, for det er jo Mellemstandsindtægterne omkring 8 000, 9 000, 10 000, 11 000 og 12 000 Kr., som kommer til at bære en meget væsentlig Del af den Skattebyrde, den højtærede Minister foreslaar.

Jeg ved godt, at han er nødt til at navigere. Det er klart, at naar det kommunistiske Parti udsteder en Parole, hvori det hedder: Lad de rige betale, og ganske lukker Øjnene for, at de rige her i Landet ikke er

særlig rige og i hvert Fald ikke er særlig talrige, og der derfor ikke kan blive noget særligt at hente hos dem til Dækning af de Beløb, den højtærede Minister ønsker — det er forstaaeligt, at den højtærede Minister paa denne Baggrund prøver at stille det op paa en saadan Maade, at nu kommer man med dette Lovforslag og siger til en lang Række Mennesker i dette Land, som ikke har lidt personlige Afsavn under den vanskelige Økonomi, og som ikke har vist Samfundssind: Værs'god spis, 76 Mill. Kr. ud af Lommen. Det kan vi for vort Vedkommende ikke godkende, og derfor kan vi ikke bidrage til dette Lovforslag.

Den højtærede Finansminister er da ogsaa klar over, at Lovforslaget i høj Grad kan angribes, for hele hans Forelæggelses-tale var et Forsvar mod de Indvendinger, der kunde rejses imod det. Han sagde f. Eks. paa Sp. 287:

„Man siger fra visse Sider heroverfor, at vi herved svækker Foretagsomheden, men mon ikke det vilde være rigtigst da at spørge, om man mener, at Produktionens Fremgang i dette Land alene beror paa de velstillede Kredses Foretagsomhed.“

Der har vi igen denne Betragtning til Forsvar for Skatten, at man ved Hjælp af denne Skat kommer til at skaane dem, som er daarligt stillet, og alene til at ramme dem, som er velstillet. Det gør man slet ikke. Forholdet er det; at man rammer Folk, der i Virkeligheden er daarligt stillet, selv om de ikke er saa daarligt stillet som dem, man ligefrem undtager.

Men den højtærede Minister har naturligvis Ret i, at Foretagsomheden ikke alene beror paa de velstillede, og at Produktionens Fremgang i høj Grad afhænger af de mindre velstillede og ogsaa af de daarligst stillede. Men saa burde Konsekvensen være, at man undersøgte, hvilken Virkning en Forhøjelse af de direkte Skatter har paa Produktionens Fremgang og paa den mindre velstilledes Ønske om at deltage med yderligere Arbejdsindsats i Produktionens Tjeneste. Hvis vi tager en Mand med en skattepligtig Indkomst paa 8 500—10 000 Kr., saa betaler han af de sidste 100 Kr. han tjener inden for denne Margin 34 Kr. 60 Øre til den højtærede Finansminister. Efter at have faaet denne Forhøjelse, som mistænkelig ligner